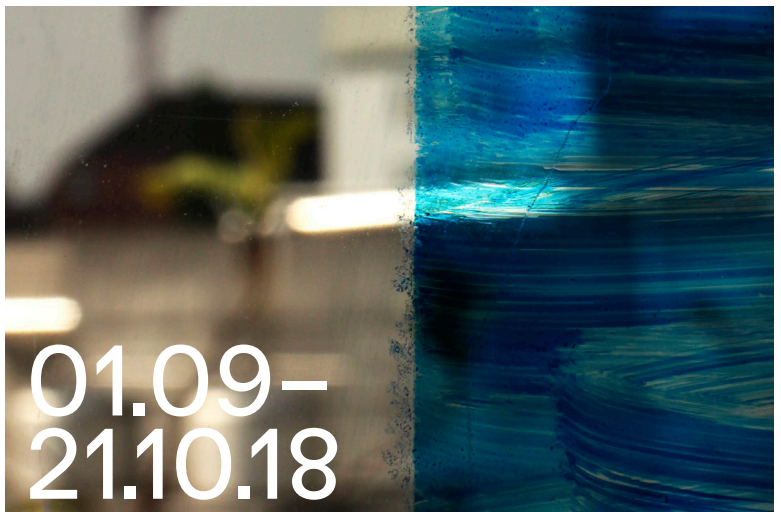
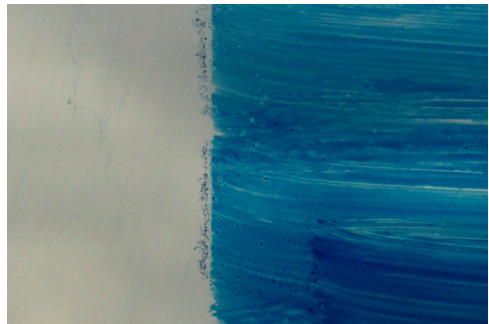

AVPD Optøet tid

Preface

Most people have a fairly fixed idea of what a photograph is: an imprint of reality, a picture, a reproduction via a camera of something that exists. But is it inherent in the nature of the photograph that it is a picture? That it is an imprint of reality?

That is at least something the artist duo AVPD question in the current exhibition *Thawed Time*, where they investigate the ontology and method of photography. Through a number of different works of an installational nature they unfold the concept of the photographic in time and space. It is about light, the effect of light on paper, objects, space and the senses. It is about time, the time of the work and the time of experience extended in motion. The time of perception. Altogether the exhibition can be seen as turning the photograph inside out, as a deconstruction of its material essence and historical *raison d'être*.

At Fotografisk Center we welcome the experimental and innovative. We are therefore truly pleased with the investigation of the identity of photography

which AVPD, that is Aslak Vibæk and Peter Døssing, present here, and we want to express our great thanks to them. At the same time we want to thank those who have granted economic support for the exhibition: The Danish Arts Foundation and The Committee for Visual Art in Copenhagen.

In addition I would like to extend my thanks to Charlotte Præstegaard Schwartz for her insightful text for the present publication. Last but not least I would also like to thank DGI-byen's Sports and Cultural Division as well as Fotografisk Center's own staff for their contributions. The exhibition *Thawed Time* is part of the Fotobiennale 2018, and I want to express warm thanks to our partners Brandts and Galleri Image for excellent cooperation.

Kristine Kern
Director

Forord

De fleste har en ret fast forestilling om, hvad et fotografi er. Et aftryk af virkeligheden, et billede, en reproduktion via et kamera af noget eksisterende. Men ligger det i fotografiets væren, at det er et billede? At det er et aftryk af virkeligheden?

Det sætter kunstnerduoen AVPD i hvert fald spørgsmålstegn ved på den aktuelle udstilling *Optøet tid*, hvor de undersøger fotografiets ontologi og metode. Gennem en række forskellige værker af installatorisk karakter udfolder de begrebet om det fotografiske i tid og rum. Det drejer sig om lys, om lysets påvirkning af papir, objekter, rum og sanser. Det handler om tid; værkets tid og oplevelsens tid udstrakt i bevægelse. Perceptionens tid. Samlet set kan udstillingen ses som en venden vrangen ud på fotografiet, som en dekonstruktion af dets materielle essens og historiske raison d'être.

På Fotografisk Center åbner vi gerne dørene for det eksperimenterende og nyskabende. Vi er derfor rigtig glade for den undersøgelse af fotografiets identitet, som

AVPD, ved Aslak Vibæk og Peter Døssing, her præsenterer og vil gerne sige dem stor tak. Samtidig vil vi også gerne takke dem, som har ydet økonomisk støtte til udstillingen: Statens Kunstfond og Københavns Kommunes Billedkunstudvalg. Endvidere Charlotte Præstegaard Schwartz for hendes indsigtfulde tekst til her-værende publikation.

Sidst men ikke mindst vil jeg gerne takke DGI-byens Sport- og Kulturafdeling samt Fotografisk Centers egne medarbejdere for deres indsatser. Udstillingen *Optøet tid* er en del af Fotobiennalen 2018 og jeg vil varmt takke vores partnere: Brandts og Galleri Image for et glimrende samarbejde.

Kristine Kern
Leder

Det Opløste Motiv – om AVPDs fotografiske metode

Af Charlotte Præstegaard Schwartz

I 1953 viskede den amerikanske kunstner Robert Rauschenberg (1925-2008) en tegning ud lavet af en kunstner, som han følte stor kunstnerisk affinitet til. Denne handling blev til værket *Erased de Kooning Drawing*. Det var Willem de Kooning (1904–1997) selv, der – noget modvilligt – gav sin tegning videre velvidende, at Rauschenberg havde til sinds at slette den. I dag er værket at finde i MoMAs samling i New York. Konservatorer har med held forsøgt at finde frem til, hvilken tegning af de Kooning Rauschenberg viskede ud. Ikke at det faktum, at vi nu kender til den originale tegning ændrer det store ved oplevelsen af det endelige værk, for betydningen af *Erased de Kooning Drawing* ligger snarere i handlingen at viske ud; at trække fra og slette. Og på den måde vise, at kunst også kan være nedbrydning og opløsning, såvel som det kan være akkumulation og læggen til.

I deres udstilling *Optøet tid* på Fotografisk Center har AVPD også fokus på nedbrydning, opløsning og det at lade et værk næres af foranderlighed og flygtighed. Deres udgangspunkt er ikke som Rauschenbergs et konkret motiv, det er derimod et konkret medium. Fotografiet. Og det kunstnerduoen undersøger og opløser er fotografiets repræsentation samt fremstilling af tid og rum: i stedet for at lægge stillestående billeder af verden frem for os, så arbejder AVPD i udstillingen med at etablere en oplevelse af fotografi som noget, der dels kan bevæges og foldes ud gennem tid, dels er en særlig måde at se og tænke på. I mange af værkerne foregår det ved at bruge dagslyset såvel som kunstigt frembragt lys. Lyset, der er så afgørende for ethvert fotografi det være sig analogt som digitalt. Helt overordnet har kunstnerduoen i udstillingen fat i mange af de fænomener, som de gennem store dele af deres karriere har undersøgt og udviklet på: den sanselige og kropslige oplevelse af at være menneske i tid og rum. Den krops-

lige, biologiske perception bliver i *Optøet tid* forbundet med en undersøgelse af, hvordan vi oplever vores verden gennem kameraets optik og mere overordnet gennem mekaniske og elektroniske repræsentationer.

AVPD har gennem deres 20 års virke lavet flere fotografiske værker fx *The White Gas Station* serien tilbage fra 2004, hvor en komplet hvidmalet benzintank midt i et vejkryds i Hendersonville, Tennessee fotograferes med fokus på detaljer: bløde hvide hjørner, rundede hvide tagkonstruktioner, hvide lamper, ledninger og lysstofrør og den hvidmalede firkantede bygning, der fremstår fuldstændig surrealistisk i alt dens hvidhed, løsrevet fra tid og geografisk sted og i stærk kontrast til den lysende blå himmel. Æstetikken i dette tidlige værk er karakteristisk for AVPD: det minimalistiske, serielle, det rene og dertil kan lægges en analytisk fascination af faktisk sted og tid – og en forskydning af selvsamme pejlemærker. Mange af deres undersøgelser går igen i adskillige værker, men altid med et afgørende tvist og altid med en opmærksomhed på det stedsspecifikke.

Fade to Black, 2010

Ø 240 cm, H 153 cm Aluminium frame, wooden fillets, PVC-boards, acrylic boards, neon tubes, fittings, formers, cables, sockets, screws, computer, converters.

Mit Museum, group show, Kunsten - Museum of Modern Art Aalborg, DK

Foto: Anders Sune Berg © 2010

I udstillingen på Fotografisk Center er der ingen fotografiske billeder. Til gengæld er der en mængde referencer til kunsthallens raison d'être gennem bl.a. brugen af lys. Værket *Filter* (2018) skaber en overordnet ramme for beskuerens oplevelse af udstillingen. Samtlige store vinduespartier i Fotografisk Centers højloftede rum har fået tilføjet en farve. Hver mindre vinduesrude er malet med blå tusch og indhyller rummet i en atmosfærisk tilstand. Indgrebet er udført i hånden. Hvilket er en omfattende bedrift mængden af vinduer taget i betragtning. Gennem udstillingsperioden vil sensommerlyset langsomt og gradvist nedtone den blå farves intensitet. Lyset bliver på den måde en konkret medspiller i skabelsen af værket. Værket, der på det oplevelsesmæssige plan, er den successive forandring i måden lyset filtreres gennem de farvede vinduesglas og lader rummet komme til syne alt efter udendørslysets intensitet, og hvor langt henne i afblegningsprocessen vi er. I sidste ende nedbryder lyset filteret og bliver til små og næsten usynlige felter, pletter og plamager på vinduesglassene som det var tilfældet på Rauschenbergs tegning. Det samme er gældende på et mere konkret, materielt plan i et andet af udstillingens værker; *Colors* (2018). Værket består af en række A4-papirer med sirligt tegnede rektangulære felter i forskellige farver. Udsat for sollys affarves felterne, hvorved værket synes at vende fotografiets logik om: motivet toner ikke frem på papiret, men opløses langsomt i værkets tilblivelsesproces.¹

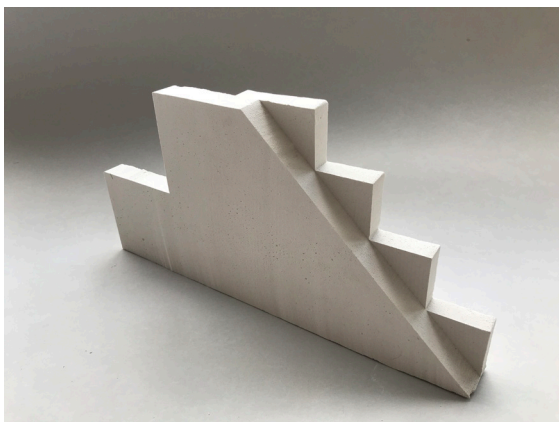
Gazebo, 2015
240 x 960 x 240 cm In situ cast
concrete base, custom cast
concrete elements, 2-way mirror
glass, glass fittings, drainpipes,
steel mountings.
Art in Sunshine,
ARKEN Museum of Modern Art

Foto: AVPD © 2015

¹ AVPD har lavet flere papirværker, der også kan sende tankerne i retning mod Rauschenbergs *Erased de Kooning Drawing*. *BIC* (2016) er skabt ved at tegne en cirkel på et stykke papir med en BIC tusch og blive ved til papiret går i stykker og cirklen falder ud. Papiret med hul i udstilles og alt efter tuschens farve efterlades en ensartet, fuldendt cirkel i sort, rød eller blå. I AVPDs *A4 Graph Paper Deconstructed* (2017) foregår også en undersøgelse af opløsning og nyskabelse på det materielle plan. En ternet A4-side klippes ud millimeter for millimeter og sættes sammen igen. Det flade og føjelige papir, der så ofte nedskrives noter på og efter lidt tid krølles sammen for at ende i papirsorteringen, fremstår i *A4 Graph Paper Deconstructed* med overflade og stoffighed.

Gennem de sidste årtier har den måde fotografi bruges på i samtidskunsten ændret oplevelsen af mediet radikalt. Klassiske begreber knyttet til fotografi som tid, visualitet, indeksikalitet, repræsentation og rum er gennem talrige værker og praksisser blevet udfordret. Det er ændringer som disse, der har fået teoretikere og fagfolk til at tale om det post-fotografiske eller det postmediale fotografi.² Hvilket på ingen måde blot kan reduceres til en diskussion omkring analogt og digitalt fotografi. AVPDs praksis bidrager med talrige værker til denne udvikling. I *Optøet tid* tænker de gennem fotografiet uden, at vi som beskuere ser konkrete fotografiske værker. I bund og grund kan det hævdes, at med udstillingen eksternaliserer de en fotografisk metode, der findes latent i flere af deres tidligere værker.

Light Slope Model foto: AVPD © 2018

Ved indgangen til Fotografisk Center er placeret en skulptur med titlen *Light Slope*; en ansats til udstillingen og en institutionsspecifikt indikation. Skulpturen er støbt i beton og har form som en trinlignende konstruktion. Den lille abstrakte skulptur er dér, men den bagvedliggende tanke bliver først rigtigt aktiveret, når dagslys spiller sammen med den. For som det er tilfældet i *Filter*, så er det også i *Light Slope*, værkets samspil med og effekt på omgivelserne, der fuldender det. Det skarpe sollys forlænger skulpturen med en hårdt optegnet s/h skygge, mens andet knap så solrigt vejrlig lader skyggerne tone

2 Charlotte Præstegaard Schwartz: *Det Postmediale Fotografi. Analyser af og begrebsteoretiske refleksioner omkring samtidskunstens udvidede brug af fotografi som et kompositionelt medium*. Ph.d.-afhandling, SDU, 2015. Udkommer på Museum Tusulanum Press 2019.

frem som grå, diffuse billeder. Referencen til fotografi er at finde i præcis de billeder, som lysobjektet kaster fra sig, hvad enten de er skarpt optegnede eller diffust opløste. Værket tilføjer fotografiet bevægelse og synliggør tidens gang med dets konstante foranderlighed. Inde i udstillingsrummet lyder med mellemrum en kortvarig gennemtrængende lyd. Det er *Flash*, der frigiver den opsamlede energi fra et solcellepanel. Når værket er opladet fremkommer et ultrakort blitzlys, der i et splitsekund opløser både udstillingsrummet og *Filter* i hvidt lys, alt imens vi som beskuer bliver gjort opmærksomme på synssansen.

Synet udfordres generelt i AVPDs værker og det på en konkret, fysisk måde i deres rumlige arbejder. Disse kan opleves i det subtile, som i *White VH* (2013), hvor to diasapparater projicerer to hvide rektangulære kontrarum op på en væg. AVPDs rumlige arbejder er dog ofte omfattende 3-dimensionelle konstruktioner bygget op af adskillige gange og passager af stof eller solide vægge, hvor vi – beskuer – forsøger at orientere os, men ofte ender i tilstande af forbløffelse og til tider direkte desorientering. I *Optøet tid* har AVPD skabt et nyt, omfattende korridorværk med fire åbninger, der lægger op til forskellige kropslige og perceptuelle oplevelser. Via brug af gennemsigtige glasflader og spejle bliver vi enten beskuet, uden at vi reelt har mulighed for at vide det, eller vi beskuer og det måske uden egentligt at tænke over, at vi er medvirkende i et værk, der opstiller en lettere ulig position. Udgangspunktet for perceptionsakten i *Two Way View* (2018) er på sin vis udemokratisk, hvilket lægger op til diskussion omkring fotografi som et demokratisk og/eller udemokratisk medium.

Som i AVPDs øvrige værk, er fotografiet heller ikke i dette tilfælde entydigt det ene eller det andet. Kameraet har længe været allemandseje; det at fotografere og tage billeder kan enhver. Mediet kan tilmed siges at vokse ud af oplysningstidens hyldelse af rationel tænkning og fornuft; hvor pendanten til fotografiet er, at mediet via dets indeksikalitet viser verden, som den foreligger. Men dertil kan lægges overvejelser omkring, beskæring, udsnit og ikke mindst hvem der fotograferes/fotograferer, i hvilke situationer og til hvilke formål etc. AVPDs fotografiske metode taler ind i en

langt mere omfattende kontekst end et mediespecifik anliggende, og opløsningen af det fotografiske motiv hænger i AVPDs praksis tæt sammen med det daglige billede-flow. *Optøet tid* er en undersøgelse dels af den støt stigende mængde billeder, der produceres på daglig basis, dels af det faktum at vi vænner os til at opleve, sansе og se verden gennem repræsentationer, der bliver mindst lige så levende som i IRL.

I AVPDs praksis er der ikke tale om afstandstagen til den samtidige digitale, elektronisk reproducerbare billedkultur. Det er ikke dystopien kendt fra bl.a. den franske arkitekt og byplanlægger Paul Virilios accelerationsamfund i *Synsmaskinen* fra 1989³, der er på færde hos AVPD, men dog også en undersøgelse af vilkår, der ændres med fortsat stor hastighed. Kunstnerduoen udgangspunkt er den menneskelige krop og perception placeret i et rumligt undersøgelsesfelt.⁴

Shift
2017
1560 x 1119 x 5000 cm
Motorised railsystem, computer,
curtains
Shift, solo, Brandts 13, Odense, DK
Foto: AVPD © 2017

Opløsning af motivet i udstillingen på Fotografisk Center hænger i AVPDs praksis tæt sammen med undersøgelser af perception og bærer med sig en opløsdning af dikotomierne virkelig/kunstig, sand/falsk, skabt/naturligt og repræsentation/præsentation, der alle kan hæftes til fotografiet. AVPD lægger i *Optøet tid* op til at sansе fotografiet med kroppen, opleve det foldet ud gennem tid og i rum samt som lys. Kunstnerduoen udvider, leger med og undersøger menneskelig sanselagttagelse og lader beskueren opleve og forholde sig til omverdenen gennem fotografiets opløste motiv.

3 Dette udgangspunkt kommer også til udtryk i tidligere værker med udtrykfulde titler som *PSS-M* (2004) – en forkortelse for 'Poly Spatial Structure', hvilket refererer til rum, der kan indeholde andre rum. Det opleves også i værket *PSS-SSO* (2004) – en forkortelse for 'Synthetic Spatial Organism' – hvor kunstnerduoen i korridorsystemer henter rumlig inspiration fra computerarkitektur og rumkreationer fra science fiction for at folde det virtuelle ud i en reel sanset rumoplevelse.

4 Paul Virilio: *Synsmaskinen*. Politisk Revy, København 1989. Original: *La Machine de vision* (1988)

The Dissolution Of The Subject – on AVPD’s photographic method

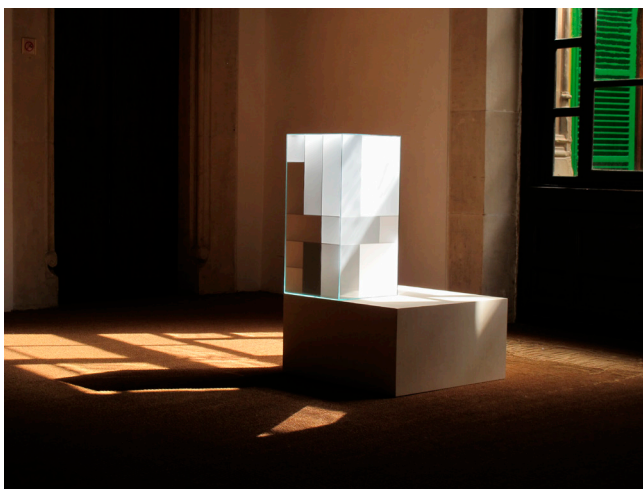
By Charlotte Præstegaard Schwartz

In 1953 the American artist Robert Rauschenberg (1925-2008) erased a drawing made by an artist with whom he felt a close artistic affinity. This action became the work *Erased de Kooning Drawing*. It was Willem de Kooning (1904-1997) himself who – somewhat reluctantly – passed his drawing on, well aware that Rauschenberg intended to erase it. Today the work can be found in MoMA’s collection in New York. Conservators have succeeded in discovering which drawing by de Kooning Rauschenberg erased – not that knowing the original drawing makes any great difference to the experience of the final work, for the meaning of *Erased de Kooning Drawing* presumably lies rather in the act of erasure, of subtraction and deletion, thus showing that art can be decomposition and dissolution as much as it can be accumulation and addition.

In their exhibition *Thawed Time* at Fotografisk Center, AVPD also have a focus on decomposition, dissolution and letting a work be sustained by mutability and transience. Their starting point is not, like Rauschenberg’s, a specific motif; it is in fact a specific medium: photography. And what the artist duo explore and dissolve is photography’s mode of representation and presentation of time and space. Instead of laying static pictures of the world before us, AVPD work in the exhibition to establish an experience of the photograph as something that on the one hand can change and unfold over time, and on the other as a special way of seeing and thinking. In many of the works this is done by using daylight as well as artificially produced light; light, which is so crucial to any photograph, whether analog or digital. In quite general terms, in the exhibition the artist duo gets a grip on many of the phenomena that they have explored and developed throughout large parts of their career: the sensory and bodily experience of a human

being in time and space. Bodily, biological perception is associated in *Thawed Time* with an investigation of how we experience our world through the eye of the camera and more generally through mechanical and electronic representations.

Throughout their 20 years of activity, AVPD have created several photographic works, for example the series *The White Gas Station* from back in 2004, in which a complete, white-painted gas station at a cross-roads in Hendersonville, Tennessee, is photographed with a focus on details: soft white corners, rounded white roof structures, white lamps, cables and neon tubes, and the white-painted square building that looks completely surrealistic in all its whiteness, detached from time and geographical place and in strong contrast with the bright blue sky. The aesthetics of this early work are characteristic of AVPD: the minimalistic, the serial, the pure – and to this we can add an analytical fascination of actual place and time – and a displacement of those same markers. Many of their explorations recur in several works, but always with a crucial twist and always with attention to the site-specific.

Monochrome Volumes
2009
70 x 70 x 70 cm
MDF-boards, HDF-boards,
glue, white primer,
translucent 3 mm acrylic
Galeria Leme, São Paulo,
Brasilien
Foto: AVPD © 2009

In the exhibition at Fotografisk Center there are no photographs. On the other hand there are lots of references to the raison d'être of the Fotografisk Center through among other things the use of light. The work *Filter*

(2018) creates an overall framework for the viewer's experience of the exhibition. Each of the large window areas in the high-ceilinged rooms of Fotografisk Center has been given a colour. Each smaller windowpane is painted with blue ink and envelops the space in an atmospheric state. The intervention has been done by hand – which is quite a feat considering the number of windows. Through the exhibition period the late summer light will slowly and gradually tone down the intensity of the blue colour. In this way the light will be a concrete player in the creation of the work, which at the experiential level is a successive transformation in the way the light is filtered through the coloured windowpanes, and lets the space become visible depending on the intensity of the outdoor light and how far we have come in the fading process. In the end the light breaks down the filter and becomes small, almost invisible area, spots and blotches in the windowpanes, as in Rauschenberg's drawing. The same is true at a more concrete, material level in another of the exhibition's works: *Colors*. (2018). The work consists of a number of sheets of A4 paper with neatly drawn rectangular areas in different colours. Exposed to sunlight, the areas are bleached, which seems to reverse the logic of photography: the subject does not come to appearance on the paper, but is slowly dissolved in the coming-into-being of the work.¹

Transition
2013
Context adaptive
KVADRAT-Zulu fabric,
motorized rail system,
controller devices, sensors
Commission
Foto: Casper Sejersen © 2013

¹ AVPD have created several paper works that also recall Rauschenberg's *Erased de Kooning Drawing*. *BIC* (2016) was created by drawing a circle on a piece of paper with a BIC pen and continuing until the paper was cut through and the circle fell out. The paper with its hole is exhibited, and depending on the colour of the ink a uniform complete circle in black, red or blue is left. In AVPD's *A4 Graph Paper Deconstructed* (2017) we also find an exploration of dissolution and new creation at the material level. A page of squared A4 graph paper is cut out millimetre by millimetre and reassembled. The flat, pliant paper on which one so often scribbles notes and which after a while is crumpled up to end in the waste paper basket, appears in *A4 Graph Paper Deconstructed* with surface and materiality.

Over the past few decades the way photography is used in contemporary art has changed the perception of the medium radically. Classic concepts associated with photography such as time, viscosity, indexicality, representation and space have been challenged through many works and practices. Changes like these have prompted theorists and professionals to talk about post-photographic or postmedial photography² – which can by no means simply be reduced to a discussion about analog and digital photography. AVPD's practice contributes many works to this development. In *Thawed Time* they think through photography without us as viewers seeing specific photographic works. Deepest down it can be claimed that with the exhibition they externalize a photographic method that lies latent in several of their earlier works.

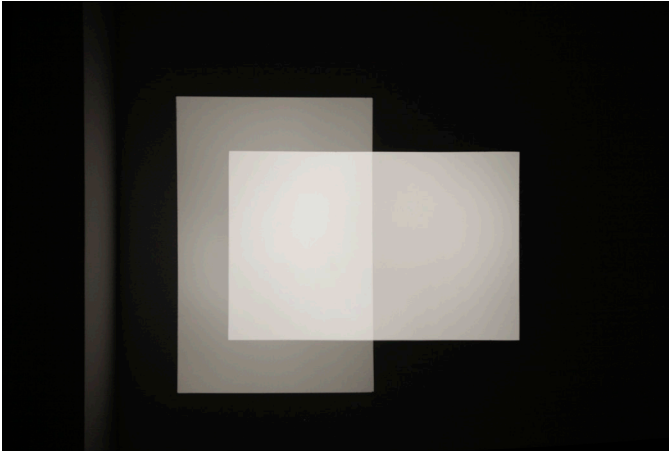
At the entrance to Fotografisk Center a sculpture with the title *Light Slope* has been placed; a cue for the exhibition and an institution-specific marker. The sculpture is cast in concrete and takes the form of a stair-like construction. The small abstract sculpture is there, but it is only properly activated as intended when daylight interacts with it. For as with *Filter*, in *Light Slope* too the interplay with and effect on the surrounding are what complete it. Bright sunlight lengthens the sculpture with shadows hard-contoured in black and white, while other less sunny weather lets the shadows appear as grey, diffuse images. The reference to photography can be found in exactly the images that the light-object casts around it, whether they are sharply contoured or diffusely dissolved. The work gives photography motion and visualizes the passage of time with its constant mutability. Inside the exhibition space a brief, penetrating sound can be heard at intervals. This is *Flash*, which releases the accumulated energy from a solar panel. When the work is fully charged, an ultra-short flash ignites, which in a split second dissolves both the exhibition space and *Filter* in white light, while we as viewers are made aware of our sense of sight.

The sense of sight is in general challenged in AVPD's

works – and in a concrete, physical way in their spatial works. These can be experienced subtly, as in *White VH* (2013), where two slide projectors shine two white rectangular counter-spaces on a wall. AVPD's spatial works, however, are often extensive three-dimensional constructions built up from several corridors and passages of cloth or solid walls where we – the viewers – try to get our bearings but often end up in states of amazement and sometimes outright disorientation. In *Thawed Time* AVPD have created a new extensive corridor work with four openings that pave the way for several bodily and perceptual experiences. Through the use of translucent glass surfaces and mirrors we are either viewed without any real possibility of knowing we are being seen, or we do the viewing, thus perhaps without actually thinking about the fact that we are participating in a work that sets up a situation of slight inequality positioning.

The starting point for the act of perception in *Two Way View* (2018) is in a way undemocratic, which sets the scene for a discussion of photography as a democratic and/or undemocratic medium. As in AVPD's work, photography is not in this case either simply one or the other. The camera has long been common property; photography and taking pictures are things anyone can do. The medium can in addition be said to have grown out of the Enlightenment's homage to rational thinking and reason; the connection with photography is that the medium, via its indexicality, shows the world as it is. But to this we can add considerations of cropping, detailing and not least who is photographing/being photographed, in what situations and for what purpose etc. AVPD's photographic method speaks to a far more wide-ranging context than the medium-specific, and the dissolution of the photographic subject is closely associated in AVPD's practice with the daily flow of images. *Thawed Time* is an investigation partly of the steadily increasing number of pictures that are produced on a daily basis, partly of the fact that we are becoming accustomed to experiencing, sensing and seeing the world through representations that become just as alive as in real life.

In AVPD's practice there is no question of distancing oneself from the contemporary digital, electronically reproducible visual culture. It is not the dystopia known from among other sources the French architect and urban planner Paul Virilio's 'acceleration society' in *The Vision Machine* from 1989³, which is at play in AVPD, but is also an investigation of conditions that are changing at a persistently high speed. The artist duo's starting point is the human body and perception viewed in a spatial field of investigation.⁴

White VH
2013
Variable dimensions
Slide-projectors,
steel dias-frames,
cables, table
Diasapparater,
stål diasrammer,
wasker, bord

The dissolution of the subject in the exhibition at Fotografisk Center is closely associated in AVPD's practice with investigations of perception, and brings with it a softening of the dichotomies real / artificial, true / false, created / natural, representation / presentation, all of which can be applied to photography. In *Thawed Time*, AVPD promotes the sensing of the photograph with the body, the experience of it unfolded over time and in space, and as light. The artist duo extends, plays with and explores human sensory perception and lets the viewer experience and relate to the surrounding world through the dissolved subject of photography.

³ Paul Virilio: *Synsmaskinen*. Politisk Revy, Copenhagen 1989. English ed. *The Vision Machine*, 1994. Original: *La Machine de vision* (1988)

⁴ This spatial point of departure is also expressed in earlier works with expressive titles like *PSS-M* (2004) – an abbreviation of "Poly Spatial Structure", which refers to spaces that can contain other spaces. It can also be experienced in the work *PSS-SSO* (2004) – an abbreviation of "Synthetic Spatial Organism" – where in corridor systems the artist duo draws inspiration from computer architecture and space creations from science fiction in order to unfold the virtual in a sensuous experience of real space.

Værklister / List of works

Light Slope

2018

900 x 300 x 1800 mm

White concrete, brackets

Hvid beton, beslag

Filter

2018

Site specific

Sprit markers

Sprittusser

Two Way View

2018

8400 x 8400 x 2600

MDF, steel laths, two-way mirror,
screws, light system, curtains

MDF, stållægter, tovejs-spejl, skruer,
lyssystem, gardiner

Flash

2018

3800 x 1000 mm

Strobo, charging system, solar cell
panel, cables, tripod

Strobo, opladningssystem,
solcellepanel, kabler, trefod

Exposure

2018

700 x 500 mm

Sunlight, acid-free permanent paper

Sollys, syrefrit papir

Colors

2018

297 x 210 mm

Sunlight, felt tip pens, acid-free
permanent paper

Sollys, tusser, syrefrit papir

Light Bulb

2015

Context adaptive

16:9 format, Quicktime / Full HD Movie

White VH

2013

Variable dimensions

Slide-projectors, steel dias-frames,
cables, table

Diasapparater, stål diasrammer,
kabler, bord

Polytones

2016

Various dimensions

Acid free cardboard, drawing paper,
glue, float glass

Syrefrit karton, tegnefolie, lim, floatglas

Biografier // Biographies

AVPD er en dansk kunstnerduo bestående af Aslak Vibæk (f. 1974) og Peter Døssing (f. 1974). De har begge studeret ved Det Jydske Kunstakademi og Det Kongelige Danske Kunstakademi fra midten af 1990'erne til begyndelsen af 00'erne, og har været aktive som AVPD siden 1997. Tid, bevægelse, tilsynekomst, forsvinding, nærhed og distance. Det er ord, som kan knyttes til kunstnergruppen AVPDs praksis. Spændt ud mellem konstellationen subjekt, objekt og kontekst tager den form af installationer og objekter, der gennem minimale og konceptuelle greb knytter an til kvasividenskabelige og grund-fænomenologiske undersøgelser af, hvordan vi erfarer verden, og hvad verden gør ved os. De indtager en fremtrædende plads på den danske kunstscene og har også været vist på forskellige internationale udstillinger, bl.a. i Berlin, Los Angeles, Seoul og São Paulo. Deres nuværende udstilling *Optøet tid*, som også er en del af Fotobiennalen 2018, leger med udstillingsrummet via lysmanipulation for at skabe en samlet, intens oplevelse.

AVPD is a Danish artist duo consisting of Aslak Vibæk (b. 1974) and Peter Døssing (b. 1974). They both studied at the Jutland Art Academy as well as the Royal Danish Academy of Fine Arts from the mid 1990's through the early 2000's and have been active as AVPD since 1997. They are heavily inspired by Science Fiction, three dimensional worlds created in computer games, and the idea of space and the museum as the "white cube". They specialize in multi-media artworks and installations. In addition to being prominent on the Danish art scene, they have been featured in various shows internationally, in places such as Berlin, Los Angeles, Seoul, and São Paolo among others. Their current show Thawed Time, which is also a part of the Fotobiennalen 2018, plays with the gallery space in terms of light manipulation in order to create an overall immersive experience.

View

2014 782 x 290 x 140 cm Glass mirrors, coated MDF boards, coated chip boards, chip boards, Fantoni boards, laths, angle braces, screws, neon tubes, fixture, cables

Beyond Reach, group, Den Frie, Copenhagen, DK
Foto: Anders Sune Berg © 2014

Denne publikation er udgivet i forbindelse med udstillingen / This booklet has been published in connection with the exhibition:

AVPD: Optøet tid / Thawed Time

1. september – 21. oktober / September 1st – October 21st 2018

Fotografisk Center
Staldgade 16
DK - 1699 København V.
www.fotografiskcenter.dk

Tekst / Texts
Charlotte Præstegaard Schwartz,
Kristine Kern & Isabella Tjalve

Oversættelse / Translation
James Manley

Redaktion / Editorial team
Kristine Kern & Kevin Broadbery

Design / Graphic design
Kevin Broadbery

Tryk / Print
Skive Offset

Oplag / Print run
1000

© 2018 Fotografisk Center,
the artists & the authors

ISBN
978-87-90362-80-5

Forsidefoto / Front cover
Filter, 2018

Bagsidefoto / Back cover
Conceal, 2010

Monochrome Volumes
2009
70 x 70 x 70 cm
MDF-boards, HDF-boards, glue, white primer,
translucent 3 mm acrylic
Galeria Leme, São Paulo, Brasilien
Foto: AVPD © 2009

Tak for økonomisk støtte til / Thanks for financial support to:
Københavns Billedkunstudvalg,
Københavns Kommune og Statens
Kunsthåndværk / The Committee for Visual
Art in Copenhagen, The City of
Copenhagen and Danish Arts
Foundation

kvadrat

NORDEA
FONDEN

Krydsjiner-Handalen ^{9/8}

FOTOBINNALEN + +
+ 18 +
+ +

DI BYEN

HUSTED VIN

DJ:Fotograferne

STATENS KUNSTFOND

FOTO-
GRAFISK
CENTER

ISBN 978-87-90362-80-5